

Nordlándda boazodoallohálddahus
Báatsoe-burriej reereme Nordlaantesne
Reindriftnforvaltningen Nordland

Det kongelige Landbruks- og Matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

2009100404 - 54

LPISA TKJ 778

Din çuj./Deres ref.:
200900404/TKJ

Min çuj./Vår ref.:
2008/419 / 14652/2010/ ILP/ 331

Dáhton/Dato:
24.09.2010

Ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon – Høring

Områdestyret for Nordland har i sak 18/2010 behandlet ny konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift. Områdestyret vedtok følgende uttalelse:

“Områdestyret for Nordland mener at den foreliggende konvensjonen mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift kan ratifiseres. Konvensjonen innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak som foreslått.

Områdestyret i Nordland er klar over at det finnes berørte parter i reindriften både i Norge og Sverige som ikke er fornøyd med konvensjonen som er forhandlet fram. Dette gjelder også for noen av reinbeitedistriktene i Nordland som har uttrykt misnøye med områdeprotokollen. Områdestyret mener imidlertid at dette ikke er tilstrekkelig for å forkaste konvensjonen.

Den grenseoverskridende reindriften bør se på de mulighetene som finnes til å komme fram til andre områdeløsninger gjennom samarbeidsavtaler mellom reinbeitedistrikt og samebyer. I det videre arbeidet bør Reinbeitememnden få en aktiv rolle i å bistå parter med å komme fram til og utarbeide samarbeidsavtaler for de som eventuelt ønsker andre løsninger.

Som helhet anser områdestyret at konvensjonen vil bidra til å gi akseptable løsninger for reinbeitedistriktene i Nordland som er berørt av konvensjonen. Den gir grunnlag for å utvikle en enhetlig forvaltning av konvensjonen i de to land og bedre samarbeidet over grensen. Dette er et ansvar som spesielt påligger de nye organene, Reinbeitememnden og Overprøvningsnemnden. I tillegg inneholder konvensjonen regler som vil bidra til å forenkle det daglige arbeidet gjennom en klargjøring av hvilke rettigheter som ligger i det å drive reindrift på tvers av grensen.

Områdestyret mener at de nye nemndenes mulighet til å fatte beslutninger og iverksette dem, vil være positivt med tanke på konfliktløsninger. Det er av avgjørende betydning at nemndene får tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre arbeidet. Dette gjelder både nemndenes sekretariat, medlemmenes virksomhet, bygging av gjerder, m.m.

Ádreassa - Adresse
Sjøgt. 78
8200 Fauske

Telefovdna - Telefon
75600260
www.reindriftn.no

Telefáksa - Telefaks
75600261

Arbeidet med å verne konvensjonsområdene mot inngrep er en oppgave som må prioriteres høyt. Nasjonale myndigheter på alle nivå må gjøres oppmerksom på den forpliktelsen de har for å bidra til at konvensjonsområdene holdes mest mulig inngrepsfrie. Ellers vil grunnlaget for hele konvensjonen og den grenseoverskridende reindriften etter hvert bli borte.

For at konvensjonen skal kunne virke optimalt for reindriften, er det nødvendig at det finnes økonomiske ordninger som gjør at reinbeitedistriktene kan ta i bruk konvensjonen. Ordningene bør omfatte støtte til transport og oppbygging av infrastruktur i konvensjonsområdene (gjerder, anlegg og hytter).

Områdestyret er bekymret for alle inngrepene som er kommet i vinterbeiteområdet for Byrkije reinbeitedistrikt (Lögdeå-området). Områdestyret krever derfor fortgang i prosessen med å finne erstatningsområde etter områdeprotokollens § 48. Dette er noe som Landbruks- og matdepartementet snarest må følge opp.”

Vedlagt følger utskrift av områdestyrets møtebok i sak 18/2010.

Med hilsen

Ingvald Pavall
Reindriftingsagronom

Kopi til:

Sametinget
Fylkesmannen i Nordland
Nordland fylkeskommune
Nordland Reindriftingsamers Fylkeslag
v/Torstein Appfjell
Hallgeir Strifeldt
Helge Hansen
Asle Hasselvold
Anders J. Bals
Mikkel Ailo Gaup

Avjovargeaidnu 50	9730	Karasjok
Statens hus	8002	Bodø
Fylkeshuset	8048	Bodø
Haustreis	8680	TROFORS

MØTEBOK

Arkivref: 2008/419-11/331		Saksbehandler: Ing-Lill Pavall	
Utv saksnr: 18/2010	Styre: Områdestyret for Nordland	Møtedato: 20.09.2010	

Ny konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift - Høring

Saksdokumenter:

1	11.02.2008	Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret	I	Informasjonsmøter om konvensjonsforhandlingene
2	13.02.2008	Adresseliste	U	Invitasjon til informasjonsmøte om forhandlingene mellom Norge og Sverige om en ny reinbeitekonvensjon
3	08.04.2008	Saltfjellet rbd v/Olof Anders Kuhmunen	I	Notat om ny reinbeitekonvensjon mellom Sverige og Norge
4	09.10.2009		X	Vedr. konvensjonen mellom Norge og Sverige
5	05.11.2009	Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret	I	Spørsmål vedrørende konvensjonen mellom Norge og Sverige
6	27.02.2009		X	Konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift.
7	19.10.2009	Skjomen rbd v/Per Niia	I	Skjomen rbd - høringsnotat om ny konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift.
8	07.07.2010	Det kongelige Landbruks- og Matdepartementet	I	Ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon - Høring
9	14.07.2010	Balvatn reinbeitedistrikt v/Per Olof Blind m.fl.	U	Ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon - høring.
10	03.08.2010	Balvatn reinbeitedistrikt v/Per Olof Blind	I	Uttalelse, ny norsk- svensk reinbeitekonvensjon.
11	06.09.2010		S	Ny konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift - Høring

Saksframstilling:

Landbruks- og matdepartementet har sendt på høring den nye konvensjonen om grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige. Den nye konvensjonen ble undertegnet at landbruks- og matministeren og den svenske jordbruksministeren 7. oktober 2009. Med undertegningen har Norge og Sverige forpliktet seg til en videre oppfølging mot ratifikasjon og ikrafttredelse. Det neste formelle skritt er dermed ratifikasjon, noe som krever Stortingets samtykke. I forbindelse med dette er saken sendt på høring til diverse instanser, deri blant områdestyrer og reindriftsstyret.

I LMDs høringsbrev gjøres det rede for prosessen gjennom et høringsnotat (er tidligere oversendt områdestyrets medlemmer). Videre er selve konvensjonsteksten med tilhørende protokoller vedlagt (også oversendt områdestyret tidligere). I høringsbrevet påpekes det at det som er tema i høringen, er om konvensjonen slik den foreligger, skal ratifiseres for påfølgende iverksetting i de to land.

Konvensjonen skal også innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak. Det legges opp til at konvensjonen innarbeides i norsk rett ved en ny paragraf i reindriftsloven (§ 2a). Denne

--	--	--

paragrafen slår fast at konvensjonen skal gjelde som norsk lov. Høringsinstansene blir bedt om også å uttale seg om denne lovendringen.

I høringsbrevet forutsettes det at Norske Reindriftssamers Landsforbund avgir uttalelse etter å ha involvert de berørte reinbeitedistriktene. Høringsmaterialet er oversendt berørte reinbeitedistrikt.

VURDERING

Det vises i hovedsak til departementets høringsnotat av 7. juli 2010 der det er en grundig gjennomgang av bakgrunn, tidligere arbeid, mandat, forhandlinger, dagens bestemmelser og forslaget til konvensjonsbestemmelser med kommentarer. Med konvensjonen følger det også en områdeprotokoll som beskriver områdene som er avsatt til det andre lands reindrift i Norge og Sverige, fordelt på reinbeitedistrikt og samebyer. Gjerdestrekninger er angitt. Det er også vedlagt vedtekter for de to nye organene, Reinbeitenemnden og Overprøvningsnemnden, som er ansvarlig for forvaltningen av konvensjonen.

Konvensjonen skiller seg ut fra den tidligere konvensjonen på flere måter. Nedenfor listes opp noen av de viktigste forhold:

- Formålet er å legge til rette for en økologisk, økonomisk og kulturell bærekraftig reindrift i begge land. Mulighetene for fortsatt grenseoverskridende reindrift er en viktig forutsetning for å kunne sikre en slik bærekraft.
- Konvensjonen skal ikke hindre nye formålstjenlige driftsformer i reindriften som følger av den alminnelige samfunnsutviklingen.
- Bedre vern av arealene som er avsatt til grenseoverskridende reindrift.
- Det skal opprettes et forvaltningsorgan (Reinbeitenemnden) og et overprøvningsorgan (Overprøvningsnemnden). Disse skal treffe beslutninger om grenseoverskridende reindrift og ha mulighet til å iverksette beslutningene. Dette er en stor endring i forhold til den gamle konvensjonen som ikke ga mulighet til en tilsvarende felles forvaltning, eller mulighet til endringer som kunne følge utviklingen i den grenseoverskridende reindriften.
- Områdeprotokollen angir hvilke områder i de to land som er avsatt til den grenseoverskridende reindriften fra det andre landet fordelt på reinbeitedistrikt og samebyer. Områdeprotokollen er vedlagt konvensjonen. Det er også fastsatt hvilke gjerder som skal bygges, og hvilket land som har ansvar for bygging og vedlikehold av gjerdestrekningene.
- Konvensjonen legger opp til økt selvstyre ved at reinbeitedistrikt og sameby kan inngå samarbeidsavtale som gir mulighet til å fravike fra områdeprotokollen. Det gir fleksibilitet og mulighet til å finne omforente løsninger på tvers av grensen. Samarbeidsavtaler skal stadfestes av Reinbeitenemnden for å være gyldig.
- Områdeprotokollen og godkjente samarbeidsavtaler fastslår konkrete områder for det andre lands reindrift. Det presiseres imidlertid at dette ikke innebærer noe standpunkt eller uttrykk for statenes oppfatning om omfanget av sedvanemessige rettigheter. Dersom en part mener å ha sedvanemessige rettigheter til beite i det annet land utover

--	--	--

det som framgår av områdeprotokollen, kan det reises sak for domstolene i dette landet for å få prøvd saken.

- Konvensjonen inneholder en rekke punkter som angir rettighetene for den grenseoverskridende reindriften. Disse punktene skal lette den daglige virksomheten, bl.a. når det gjelder toll, skatter, avgifter, slakting og omsetning av rein.
- Reinbeitememnden og Overprøvningsnemndens oppgaver, myndighet, sammensetning, beslutningsprosess, beslutningsdyktighet, iverksetting av vedtak, m.m. er klart beskrevet. Nemndene skal være operative organ som skal være med på sørge for at den grenseoverskridende reindriften blir mest mulig velfungerende. Bl.a. skal det være mulighet til å utferdige pålegg, tvangsmulkt og beiteavgift for de som ikke retter seg etter konvensjonen eller vedtak fastsatt av nemndene. Ellers kan det fastsettes regler som berører den praktiske utøvelsen av reindriften f.eks. flytting, samling, skilling, m.m. Det kan videre fastsettes beitetider og høyeste reintall.

For øvrig skal den grenseoverskridende reindriften utøves i samsvar med de rettigheter og plikter som følger av nasjonal rett i det land reindriften utøves, om ikke annet følger av konvensjonen.

Situasjonen i dag og innholdet i konvensjonen

Situasjon i dag er slik at den grenseoverskridende reindriften forvaltes etter ulike regler i Norge og Sverige. I Sverige legges Lappekodisillen av 1751 til grunn, mens i Norge gjelder en egen lov som er basert på konvensjonen av 1972 mellom Norge og Sverige. For den grenseoverskridende reindriften er dette en løsning som ikke kan legges til grunn i framtida.

For reindriften i Nordland betyr det f.eks. at det ikke er vedtatt fastlagt områder for vinterbeiting i Sverige. Hver og en er overlatt til selv å finne løsninger, enten gjennom føring av rein i eget distrikt eller avtale med andre om bruk av vinterbeiteområder. Det har ført til belastning på de vinterbeiteområdene som finnes tilgjengelig i distriktene. Når det er dårlige beiteforhold, er ofte føring eneste løsning. Dette er kostbart og er dessuten uheldig for den reinen som etter hvert blir vant til at den ikke trenger å søke beite på naturlig måte. Det er dessuten en driftsform som ikke er ønskelig å etablere som et fast mønster hver vinter.

Reindriftsagronomens vurdering er derfor at det er nødvendig med en ny konvensjon, både av beite- og driftsmessige årsaker. Dessuten er det uheldig å ha en situasjon der det er ulike forvaltningsmessige regler. Dette kan føre til at forvaltningen blir ulik fra område til område og fra situasjon til situasjon.

I diskusjonen som har pågått omkring de løsninger som er forhandlet fram, har det fra reindriften side i hovedsak vært en diskusjon omkring de geografiske områdene som er fastlagt i områdeprotokollen. En del samebyer og reinbeitedistrikt har uttrykt misnøye med de områdene som er forhandlet fram. Noen ønsker andre og/eller større områder i det andre landet. Noen mener også at det andre lands reindrift har fått for store områder eller for omfattende beitetid. Selve konvensjonsteksten har det vært lite diskusjon omkring.

For Nordlands vedkommende har det også vært uttrykt misnøye fra noen av de berørte reinbeitedistrikt når det gjelder områdeprotokollen. De reinbeitedistriktene som aksepterer de løsninger som er forhandlet fram, har vært lite aktiv med å gi uttrykk for det. Det kan også

--	--	--

nevnes at det finnes reinbeitedistrikt i Nordland som tidligere har inngått samarbeidsavtale med sameby på andre siden av grensen.

Reindriftsforvaltningen har bare mottatt bare én høringsuttalelse i forbindelse med denne høringen. Uttalelsen som kommer fra Balvatn reinbeitedistrikt, er følgende:

“Balvatn reinbeitedistrikt har tidligere både muntlig og skriftlig framholdt at Mavasområdet på svensk side av grensen, dvs. området mellom Pieskejaure-Miekak på nordsiden og området Mavajaure – Kaskajaure – Loddejaure –Miekak på sørsiden, er en del av Balvatn reinbeitedistrikt. Uten nevnte område går det ikke an å drive reindrift i Balvatn. Dette er noe som de kloke kvinner og menn som har arbeidet med den nye konvensjonen tydeligvis også er klar over – man har forstått at det skal bygges et gressesperregjerde mellom Pieskejaure – Lomijaure, et sperregjerde som blir stående på svensk side av grensen, men som den norske stat skal ha ansvaret for.”

Ellers har Skjomen og Saltfjellet reinbeitedistrikt i forbindelse med utkast til konvensjonen i 2008 og 2009 sendt skriftlig uttalelse om områdene i konvensjonen. Skjomen skriver i brev av 03.10.09 at de ikke aksepterer de områdene som er forslått for svensk reindrift i distriktet. Det vises for øvrig til uttalelsen som er vedlagt saksframlegget.

Videre har Saltfjellet reinbeitedistrikt i et notat mottatt ved Reindriftsforvaltningen 11.04.2008 uttalt at de ikke er fornøyd med området som er foreslått som vinterbeite i Sverige (Storsund). De mener også at svensk reindrift får for store, eksklusive områder på norsk side, og at dette fører til tap av vinterbeite. Notatet fra Saltfjellet er også vedlagt saksframlegget.

Byrkije reinbeitedistrikt har siden 1990-tallet hatt en avtale med Vilhelmina norra sameby om bruk av Lögdeå-området som vinterbeite. Bruken var ikke formalisert i den gamle konvensjonen fordi dette var et “erstatningsområde” for andre områder som gjennom inngrep var blitt ubrukbare (Meselefors og Hälla). Selv om bruken ikke var formalisert i konvensjonen, var den akseptert av myndighetene i begge land. Byrkije har brukt Lögdeå-området også etter at den gamle konvensjonen opphørte, bl.a. de to siste vintersesongene. Lögdeå-området er i områdeprotokollen avsatt som vinterbeiteområde for Byrkije reinbeitedistrikt.

I Lögdeå-området er det godkjent et stort vindkraftanlegg på Gabrielsberg. Dette er nå under utbygging. Samtidig er det meldt om ytterligere bygging av et vindkraftverk. I tillegg er ett vindkraftverk allerede utbygd, og det er planlagt utvidet med flere vindturbiner.

I denne sammenheng har Byrkije reinbeitedistrikt tatt initiativ til at områdeprotokollens bestemmelse om å finne erstatningsområde, blir igangsatt (områdeprotokollens § 48). Dette er fulgt opp av Reindriftsforvaltningen overfor Landbruks- og matdepartementet, som igjen har kontaktet Jordbruksdepartementet i Sverige om det. Det er viktig at det blir satt i gang en prosess med å finne et nytt område for Byrkije før konvensjonen blir ratifisert.

Områdeprotokollen tar høyde for å finne løsninger som kan fungere slik at reindriften i begge land kan utvikle seg og danne grunnlag for en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig grenseoverskridende reindrift. Når det gjelder områdene som er avsatt, er det viktig å være klar over at det er en lang prosess og mange faglige og praktiske vurderinger som ligger til grunn for protokollen. Det kan synes nærmest som en umulighet å finne nok områder slik at alle reinbeitedistrikt og samebyer blir fullt ut fornøyd. Det skyldes at reindriftens områder både i Norge og Sverige er en begrenset ressurs. Konvensjonen må derfor betraktes som en måte å forvalte denne begrensede ressursen på slik at den grenseoverskridende reindriften i begge land kan eksistere i framtida.

--	--	--

Konvensjonen gir mulighet til å finne andre løsninger gjennom samarbeidsavtaler mellom reinbeitedistrikt og samebyer. Dette gir større ansvar for de som driver grenseoverskridende reindrift ved at de kan arbeide for å finne egne løsninger i samarbeid med parter på andre siden av riksgrensen.

Konvensjonen legger videre opp til at de som mener å ha sedvanemessig rett til reinbeite i det andre landet utover det som framgår av konvensjonen, kan prøve det ut rettslig. Det betyr at de som eventuelt mener at konvensjonen krenker deres sedvanemessige rettigheter, kan reise sak for en domstol i det land de mener de har rettigheter i.

En viktig endring i forhold til tidligere konvensjon er at det opprettes organer (Reinbeitenemnden og Overprøvningsnemnden) som har myndighet til å treffe beslutninger og finne løsninger i konfliktsituasjoner. Dette er noe som har vært ønsket fra reindriften i begge land. De nye organene skal ellers bidra til at samarbeidet over grensen kan fungere best mulig.

Sammensetningen av Reinbeitenemnden og Overprøvningsnemnden skal være slik at begge lands reindrift er representert etter forslag fra reindriftnæringen. Dette vil sikre at det alltid finnes praktisk reindriftskompetanse fra begge land i nemndene. Ellers legges det opp til at lederne skal oppnevnes i fellesskap etter forslag fra Sametingene i Norge og Sverige. Se for øvrig artikkel 11 (Reinbeitenemnden) og artikkel 17 (Overprøvningsnemnden) som beskriver oppnevning, sammensetning og kompetanse.

Konvensjonen har som utgangspunkt at det skal bli et sterkere vern av arealene som brukes av den grenseoverskridende reindriften, jf. artikkel 4. Områdene skal, så langt som mulig, beskyttes mot tiltak som vesentlig kan vanskeliggjøre reindriften i områdene. Hvor langt dette vernet strekker seg, er vanskelig å forutsi. I den sammenheng er Reinbeitenemndens arbeid viktig ved at den vil legge føringer for hvordan vernet av områdene skal ivaretas.

For øvrig inneholder konvensjonen bestemmelser som skal lette den daglige utøvelsen av den grenseoverskridende reindriften.

Andre forhold

For at konvensjonen skal kunne fungere optimalt, er det viktig at det finnes økonomiske ordninger som kan brukes for å fremme den grenseoverskridende reindriften. For reindriften i Nordland er det særlig viktig at det er mulig økonomisk å kunne flytte til vinterbeiteområdene i Sverige. Det betyr at det må finnes støtteordninger til transport av rein. Disse må være utformet slik at det ikke blir en større økonomisk belastning å være del av den grenseoverskridende reindriften, sammenlignet med den reindriften som bare drives innenfor Norges grenser.

Det er videre nødvendig at det finnes midler til å bygge formålstjenlige gjerdeanlegg og gjeterhytter. Dette vil sannsynligvis kreve et økonomisk løft fordi dette er lite utbygd i konvensjonsområdene.

Konklusjon

Landbruks- og matdepartementet ønsker områdestyrets holdning til om konvensjonen, slik den foreligger, skal ratifiseres for påfølgende iverksetting i de to land. Slik reindriftsagronomen oppfatter dette, er det kun to alternativ – enten å godta eller forkaste konvensjonen slik den foreligger.

--	--	--

Konvensjonen er ferdig forhandlet, og det virker å være en felles holdning fra begge land om at dette er det resultatet som det var mulig å bli enig om. Mulighetene for å komme fram til andre resultater, spesielt når det gjelder områdebruken, ligger i konvensjonen selv og hos de reinbeitedistrikt og samebyer som driver reindrift over grensen ved at de kan inngå samarbeidsavtaler som fører til en annen områdebruk.

Reindriftsagronomen foreslår at områdestyret gir anbefaling om at konvensjonen ratifiseres slik den foreligger, og at konvensjonen innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak. Det foreslås videre at områdestyret omtaler en del forhold som det må arbeides videre med for at konvensjonen skal kunne bli mest mulig formålstjenlig for den grenseoverskridende reindriften. Dette gjelder spesielt de reinbeitedistrikt i Nordland som blir berørt av konvensjonen.

Forslag til vedtak:

Områdestyret for Nordland mener at den foreliggende konvensjonen mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift kan ratifiseres. Konvensjonen innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak som foreslått.

Områdestyret i Nordland er klar over at det finnes berørte parter i reindriften både i Norge og Sverige som ikke er fornøyd med konvensjonen som er forhandlet fram. Dette gjelder også for noen av reinbeitedistriktene i Nordland som har uttrykt misnøye med områdeprotokollen. Områdestyret mener imidlertid at dette ikke er tilstrekkelig for å forkaste konvensjonen.

Den grenseoverskridende reindriften bør se på de mulighetene som finnes til å komme fram til andre områdeløsninger gjennom samarbeidsavtaler mellom reinbeitedistrikt og samebyer. I det videre arbeidet bør Reinbeitenemnden få en aktiv rolle i å bistå parter med å komme fram til og utarbeide samarbeidsavtaler for de som eventuelt ønsker andre løsninger.

Som helhet anser områdestyret at konvensjonen vil bidra til å gi akseptable løsninger for reinbeitedistriktene i Nordland som er berørt av konvensjonen. Den gir grunnlag for å utvikle en enhetlig forvaltning av konvensjonen i de to land og bedre samarbeidet over grensen. Dette er et ansvar som spesielt påligger de nye organene, Reinbeitenemnden og Overprøvningsnemnden. I tillegg inneholder konvensjonen regler som vil bidra til å forenkle det daglige arbeidet gjennom en klargjøring av hvilke rettigheter som ligger i det å drive reindrift på tvers av grensen.

Områdestyret mener at de nye nemndenes mulighet til å fatte beslutninger og iverksette dem, vil være positivt med tanke på konfliktløsninger. Det er av avgjørende betydning at nemndene får tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre arbeidet. Dette gjelder både nemndenes sekretariat, medlemmenes virksomhet, bygging av gjerder, m.m.

Arbeidet med å verne konvensjonsområdene mot inngrep er en oppgave som må prioriteres høyt. Nasjonale myndigheter på alle nivå må gjøres oppmerksom på den forpliktelsen de har for å bidra til at konvensjonsområdene holdes mest mulig inngrepsfrie. Ellers vil grunnlaget for hele konvensjonen og den grenseoverskridende reindriften etter hvert bli borte.

For at konvensjonen skal kunne virke optimalt for reindriften, er det nødvendig at det finnes økonomiske ordninger som gjør at reinbeitedistriktene kan ta i bruk konvensjonen. Ordningene bør omfatte støtte til transport og oppbygging av infrastruktur i konvensjonsområdene (gjerder, anlegg og hytter).

--	--	--

Områdestyret er bekymret for alle inngrepene som er kommet i vinterbeiteområdet for Byrkije reinbeitedistrikt (Lögdeå-området). Områdestyret krever derfor fortgang i prosessen med å finne erstatningsområde etter områdeprotokollens § 48. Dette er noe som Landbruks- og matdepartementet snarest må følge opp.

VEDTAK

Tom Lifjell fratradte møtet som inhabil.

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.